

det, men udelukkende, at indstillingen om at fastsætte regler skal foretages ud fra en sundhedsfaglig bedømmelse af problemstillingen.

Bestemmelsen vil navnlig kunne få betydning, når kortlægningen af menneskets genom har ført til øget viden om arvelige anlæg for sygdomme. Det er vigtigt at udforme loven således, at den ikke får uoverskuelige og utilsigtede konsekvenser, fordi den tilgængelige viden om emnet i dag er begrænset.

Bestemmelsen i *stk. 3*, sikrer, at arbejdsministeren fortsat kan udnytte sin bemyndigelse i arbejdsmiljøloven til at fastsætte regler for og dermed tillade anvendelsen af genetiske tests, hvor dette er nødvendigt af arbejdsmiljømæssige hensyn. Hermed undgås også en konflikt med gældende EF-direktiver, som i visse tilfælde forudsætter sådanne tests. Bestemmelsen svarer til bemyndigelsen i arbejdsmiljølovens § 63.

DNA-analyser må efter *stk. 1* ikke indgå i virksomhedernes almindelige, løbende helbredsundersøgelser, som medarbejderne enten er påtvunget eller får tilbudt. *Stk. 2* åbner derfor mulighed for, at DNA-analyser kan indgå heri.

Til § 3

Bestemmelsen indebærer, at en afskedigelse med henvisning til oplysninger, der er fremkommet ved en DNA-analyse eller begrundet med, at lønmodtageren har nægtet at fremlægge eller gennemgå en sådan analyse, ikke er lovlig.

Konsekvensen af en afskedigelse er, at arbejdsgiveren skal betale en godtgørelse, der skal dække den ikke-økonomiske skade den pågældende har lidt. Der er intet til hinder for, at der ved siden af godtgørelsen ydes erstatning efter de almindelige erstatningsretlige regler. Fastsættelsen af godtgørelsesmaksimum på 39 ugers løn følger niveauet, der bl.a. er gældende i Hovedaftalen mellem LO og DA.

Godtgørelsens størrelse fastsættes under hensyn til ansættelsens varighed og sagens omstændigheder i øvrigt.

Bestemmelsen gælder kun ved arbejdsgiverens opsigelse.

Til § 4

Der foreslås alene en straf af bøde for overtrædelse af § 2. Bestemmelsen forudsætter, at de almindelige betingelser for idømmelse af strafansvar er opfyldt.

Stk. 2. Bestemmelsen i *stk. 2*, hjemler bødestraf for selskaber, virksomheder, staten, kommuner, amter osv. efter de almindelige regler herom.

Til § 5

Efter de gældende regler i forsikringsaftaleloven er der intet til hinder for, at et forsikringsselskab fx ved tegning af en livsforsikring stiller krav om, at forsikringstageren fremlægger en DNA-analyse som betingelse for tegningen af forsikringen.

Det er oplyst fra forsikringsbranchen, at danske selskaber i dag slet ikke anvender DNA-analyser ved tegning af pensioner og forsikringer, ligesom der heller ikke er planer om at indføre anvendelse af sådanne analyser.

I *nr. 1* fastsættes det, at forsikringsselskaber ved indgåelse af forsikringsaftaler og senere ikke kan kræve eller gøre brug af en DNA-analyse. Bestemmelsens andet led »eller gøre brug af« indeholder et forbud mod at anvende resultaterne af en DNA-analyse, som selskabet ikke har krævet, men som forelå i forvejen.

Forbudet gælder derfor ikke forsikringstagerens fremlæggelse af en DNA-analyse, men hvis forsikringstageren søger at fremlægge en sådan analyse, har selskabet pligt til at nægte at modtage og anvende analysen.

I *nr. 2* bestemmes det, at hvis forbudet overtrædes, vil forsikringsselskabet ifalde strafansvar. Forsikringstageren, der ikke er omfattet af forbudet i *nr. 1*, ifalder derimod ikke strafansvar, hvis en DNA-analyse anvendes.

Til § 6

For livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser er retsstillingen i dag, at Finanstilsynet ifølge § 30, *stk. 1*, *nr. 5* i lov om forsikringsvirksomhed godkender de formularer til erklæringer, som skal afgives af den forsikringssøgendes læge og den forsikringssøgende selv angående dennes helbreds-tilstand.

Formålet med helbredsbedømmelse ved forsikringstegning er, at en forsikringssøgende ikke må kunne spekulere mod de andre forsikringstagere ved, at antagelserne om sandsynligheden for dødsfald eller invaliditet, som de fremgår af det af tilsynet godkendte tekniske grundlag, ikke passer på vedkommende. Helbredsundersøgelsens formål er således at identificere de personer, der på baggrund af en viden om eget helbred, som kun de har, bevidst påfører en ordning en større risiko end beregningsmæssigt forudsat. Ved helbredsbedømmelse spørges der i dag til allerede konstaterede sygdomme.

Industriministeren agter i denne samling at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om livsforsikringsvirksomhed, hvorefter kravet om forhåndsgodkendelse ophæves. Finanstilsynet skal ifølge forsla-